היועץ המשפטי: עכן לא מעל! דוד לא נאף!

היועץ־המישפטי קבע השבוע בדו"חות שהגיש לשרי הממשלה, כי אין כל הצדקה לנקיטת צעדים נוספים נגד שלושה אישי־ציבור, נגדם הועלו האשמות־שווא זדוניות. להלן נימוקי היועץ־המישפטי.

*

אל: שר־הביטחון.
מאת: היועץ המישפטי.
הנידון: התלונה נגד עכן בן־כרמי

בעקבות בקשתך בדקתי מחדש את תלונתו של מר קדוש ברוכהוא לפיה, כביכול, מעל מר עכן בן־כרמי בחרם.

ברצוני להצביע על כך כי נסיבות התלונה נגד מר עכן מוזרות ביותר. הם באו בעקבות המפלה שנחל מר יהושע בן־נון במערכה על העי. במקום להאשים את עצמו, בחר מר בן־נון לחפש לעצמו שעיר לעזאזל ורק במקרה נתפס מר בן־כרמי.

אומנם מר עכן התוודה אחרי שנתפס, כי לקח שלל אדרת שינער אחת טובה, מאתיים שקלים כסף ולשון זהב אחד, אלא שבדיקתי מצביעה על כך כי הודאתו הוצאה מפיו שלא כדין, מבלי להזהירו תחילה על העונש הצפוי לו בחוק. כמו־כן ברור שמר עכן לא התכוון כלל לייצא את אדרת השינער שלקח ואת לשון הזהב. לא נמצאה גם כל הוכחה כי לא קיבל רשות לקחת חפצים אלה ממפקדיו. אי לזאת הנני ממליץ לבטל את כל ההליכים המישפטיים נגדו.

בכבוד רב
היועץ המישפטי

*

אל: שר־הביטחון.
מאת: היועץ־המישפטי.
הנידון: צו־גיוס חירום למר אוריה החיתי

בהתאם לפנייתך בדקתי את צו־הגיוס שהוצא ל־138077, סגן אוריה החיתי לפי הוראתו של דוד בן־ישי.

ואלה הם מימצאי חקירתי:

א) סגן אוריה הוצב ליחידתו של האלוף יואב בן־צרויה לפי הוראה אישית של מר בן־ישי, אולם נוכח מצב החירום ששרר באותה תקופה וגיוס המילואים הכללי, לא היה כל חריג בכך.

ב) נכון שמר בן־ישי ביקש מהאלוף בן־צרויה להציב את סגן אוריה מול פני המלחמה החזקה, אולם אין לראות בכך כאילו ביקש את נפשו. בהכירי מקרוב את מר בן־ישי איני יכול לפקפק בכוונותיו הטובות. אין לי ספק כי פקד לשלוח את אוריה לזירת הקרב הקשה ביותר רק משום שהכיר את מעלותיו כחייל ואת אומץ־ליבו.

ג) נכון שבתקופה שקדמה להצבתו של סגן אוריה ביחידתו של האלוף בן־צרויה, היו קשרים אינטימיים כלשהם בין הגברת בת־שבע, רעייתו של סגן אוריה לבין מר בן־ישי, אלא שכפי שאדוני יודע ודאי מנסיונו אין קשרים מעין אלה מסוגלים להשפיע על שיקולים צבאיים וביטחוניים. על כל פנים, איני מוצא ביחסים טבעיים אלה אף שמץ של ניאוף.

בנסיבות אלה איני יכול אלא לבקש מכבודו לזכות את מר בן־ישי מכל אשמה בעניין זה.

לשרותך תמיד
היועץ המישפטי

*

אל: שר־הביטחון.
מאת: היועץ־המישפטי.
הנידון: הפקעת קרקעות מרכושו של מר נבות היזרעאלי

בדקתי את תלונתם של יורשי מר נבות היזרעאלי המבקשים להחזיר להם את קרקעות אביהם וכרמיו ביזרעאל, אשר הוחרמו לטענתם שלא בצדק על־ידי הגברת איזבל.

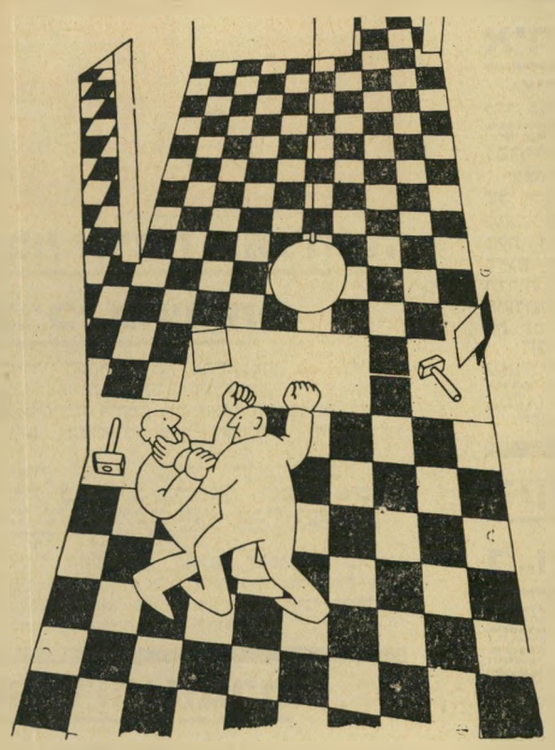

ברצוני לציין כי המדובר בקרקעות חסרות ערך ובכרם שתנובתו דלה ביותר ורוב ענביו בוסר. אפילו אם צודקת טענתם של קרובי מר נבות נגד איזבל, וכי כרם אביהם נלקח ממנו אחרי שהוצא להורג באשמת־שווא, אינני רואה בכך כל עבירה על החוק.

לפיכך אני ממליץ לדחות את הערר שהגישו יורשי מר נבות ולחייבם בתשלום הוצאות חקירתי זו.

שיך
היועץ המשפחתי

אח, אילו היתה פה קונסטיטוציה!

שימחה דיניץ מאחורי סיסקו, אלון, גולדה, רוג'רס, אבן וברבור

לוקחים להם הדוסים חצי שעה מהטלוויזיה, ועושים לי „חברים מספרים על ג'ימי" על איזה דוס אחד, וזה עוד בעודו בחייו!

והדוס הזה מטייל לו שלוב־זרוע עם הצל־מים של הטלוויזיה לאורך ולרוחב של הביו־גרפיה הפרטית שלו. והביוגרפיה שלו נורא מעניינת. היא בדיוק טיפיקל לכל הצעירים בארץ: אז אתם יודעים מה קרה לו? הוא עבר מהשו־מר הצעיר לדוסים! תארו בנפשכם: מהקיבוץ — לישיבה!

אח, אם רק היתה לי פה קונסטיטוציה! על המקום הייתי עושה יופי של בג"ץ, נגד הטלוויזיה ונגד הדוסים. ומה זה בג"ץ — תענוג! אח, כוססאמו — אם היתה פה קונסטיטוציה אז היה לי קייז. ככה — אין לי קייז.

כי אם היה בקונסטיטוציה כתוב על חופש הדת והמצפון והגזע וזה — אז אני הייתי טוענת בבית־המישפט, שאני כל החיים עובדת על הבן שלי, שיהיה מהשומר הצעיר, כך אני רוצה, מותר לי? והדוסים האלה באים ומקלקלים לי את כל העסק! נו, זה לא חוצפה? בכלל, מה פתאום הדוסים היהודים נהיו לי מיסיונרים! זה גם כלול בסטטוס־קוו? אז שיראו לי את זה בבית־מישפט. ומה זאת אומרת שהם לוקחים להם את הכסף של כל הציבור ועושים להם תוכנית בשביל עצמם, ונגדנו? ואם נותנים להם — אז למה שלא ייתנו לכל השאר? נראה שייתנו, למשל, תוכנית כזו על דוס שעבר לקיבוץ מזרע והתחיל לאכול שם בבית־חרושת שלהם בשר לבן ולהיות מבסוט מזה עד השמיים, וגם יש לו מזה סיפוק?

נתן זך